

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16255

гр. София, 16.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Частно гражданско дело № 20241110113596 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 247 ГПК.

Постъпила е молба вх. № 113560/05.04.2024г. и уточнителна такава от 10.04.2024г. от заявителя „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, с искане да се допусне поправка на ОФГ в издадената по делото заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК. Молбата е мотивирана с твърдения, че по неясни за заявителя причини, индивидуализираните в заявлението два договора за поръчителство липсвали като приложения към заявлението.

Съдът като съобрази доводите на заявителя, материалите по делото и закона намира от фактическа и правна страна следното:

След депозирано заявлението по чл. 417 ГПК, съдът е издал Заповед № 9065 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 26.03.2024г., срещу трима от индивидуализираните в заявлението длъжници, а именно „А.“ ЕООД, Ж. Т. Д. и „А. Р.“ ЕООД.

С разпореждане, инкорпорирано в заповедта за незабавно изпълнение заявлението е отхвърлено по отношение на длъжниците „М.С.“ ЕООД и „А.Т.“ ЕООД.

В молбата по чл. 247 ГПК се прави искане да се допусне поправка на ОФГ, като се издаде заповед за незабавно изпълнение и срещу длъжниците, за които заявлението е отхвърлено.

Съдът намира, че молбата се явява неоснователна поради следните съображения:

Очевидна фактическа грешка е налице само когато има несъответствие между формираната воля на съда и нейното външно изразяване /Решение № 157 от 16.10.2009 г. на ВКС по гр. д. № 465/2008 г., IV г. о., ГК, Решение № 50518 от 10.02.2023 г. на ВКС по гр. д. № 4756/2021 г., III г. о., ГК, Решение № 251 от 1.08.2019 г. на ВКС по т. д. № 3014/2017 г., II т. о., ТК и др./.

В процесния случай нито се твърди, нито е налице несъответствие между формираната от съда воля и нейното външно изразяване.

Процесуалният ред за защита на дружеството заявител е този, систематизиран в разпоредбата на чл. 413, ал. 2 ГПК, а именно атакуване по реда на инстанционния контрол на разпореждането, с което заявлението по чл. 417 ГПК е отхвърлено.

Пропускът на заявителя да приложи описани в заявлението документи, респективно частичното отхвърляне на заявлението не обуславя извода за допусната очевидна фактическа грешка.

Отделно от изложеното процесуалният закон не предвижда възможността заявлението да се оставя без движение, с указания към заявителя, че не е представил описаните документи, доколкото по аргумент от чл. 411, ал. 2, т. 1 вр. чл. 410, ал. 2 ГПК, указания се дават в случай на констатирани нередовности по чл. 127, ал. 1 и ал. 3 и чл. 128, т. 1 и т. 2 ГПК.

По изложената аргументация депозираната от „Ю.Б.“ АД молба с правно основание чл. 247 ГПК следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Водим от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, Молба **вх. № 113560/05.04.2024г., с правно основание чл. 247 ГПК** за поправка на очевидна фактическа грешка в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 9065/26.03.2024г., издадена по настоящото ч.гр.д. № 13596/2024г., по описа на СРС, ШГО, 180ти състав, **като неоснователна.**

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____